

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 51. Principum atque Illustrium obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](#)

Sæc. XVIII. nihil disponant, & nonnisi eo præsente
A. C. 1714. rationes reddant.

§. LI.

Principum atque Illustrium obitus.

Gottfrid. **Hist. cont.** **Chron. l. 15.** **oag. 30.** **Briet. cont.** **Annal.** **H**ic quoque annus plurimorum Principum vitæ funestus, exitialisque fluxerat; hos inter Anna Stuartæ Angliæ Regina die duodecima Augusti decesserat, non sine gravi Ludovici XIV. Regis dolore: Hic enim hujus mulieris mutabilitate in rem suam versa, exculo Carolo Archiduce, Philippum Andegavensem in Hispanicæ Monarchiæ solio confirmabat & occulto Anglorum, Hispanorum & Sabaudæ Ducis fædere magna prorsus meditabatur consilia, atque inter ea, ut everia (uti creditum est) Batavorum Republica Jacobum III. Walliæ Principem, legitimum Anglici sceptri hæredem in thronum reduceret: quæ tamen omnia vastissima molimina unius fœminæ fatum evertit; illa enim jam Mense Januario in gravem inciderat morbum, non sine maximi Parlamenti consternatione, & mensæ publicæ argentariæ dispendio: hoc tamen morbo adhuc defuncta Regina, rursus decima tertia Martii die Parliamentum ingressa est, ubi tamen vehemens admodum dissensio inter Se-

nato-

natores exorta, cum nonnulli Successionis jus Hannoverano, alii vero ex A.C. 1714. Regio stemmate descendantibus servato nativitatis ordine illud vindicarent. Inde vero Regina anxiis curis agitata palam declarabat, se absdubio vitæ suæ dispendio procurata hucusque Regni incrementa luituram: nec vanus erat hic timor; die enim nona Augulti apoplexiæ tactu correpta post incassum adhibitam Medicorum opem quinquaginta & unum annum cum aliquot mensibus nata Kessingtoniæ die duodecima ejusdem Mensis obiit, mox autem a sanctioris Consilii Viris Georgius Hannoveranus Elector in Britanniæ, Scotiæ & Hiberniæ Regem Londini præconis voce proclamatus est. Jacobus vero III. Angliæ Rex publico per Regnum disseminato scripto reclamans, legitimum successionis jus sibi reservavit.

Hujus Reginæ fatum præcesserat Maria Ludovica Philippi V. Hispaniarum Regis Conjux & Victoris Amadæi II. Sabaudiæ Ducis Filia, quæ Regiis plane dotibus ornata relicta quatuor Filiis die decima quarta Februarii nonnisi viginti sex annos nata cum ingenti illius Aulæ luctu Madriti mortalitatem exuit: Hanc pari mortis necessitate sequebatur Sophia Friderici V. Ele-

Sæc. XVII. Electoris Filia, & Georgii Hannoveræ A. C. 1714. rani Electoris Mater. Hæc, cum ex Elisabetha, quæ Jacobo I. Angliae Regis filia, & Friderico Electori nupta erat, nasceretur, ad Hannoveranos Britannici sceptri jus transtulisse dicitur. Decessit autem Hannoveræ die decima Julii anno ætatis octogesimo tertio, priusquam Georgium Filium suum in Anglia regnante cerneret. Überioribus lacrimis Ecclesia Romana parentabat Antonio Ulrico Brunsvico-Lüneburgensi Duci, qui Sacris Romanis Catholicis jam ab aliquot annis ejurata Lutheri secta initiatus, strenuum constantemque fidei orthodoxæ Defensorem sese exhibuit, paucisque ante obitum suum mensibus ditionis suæ incolis liberum ejusdem Religionis exercitium permitti curavit, quapropter iteratis encomiis & literis a summo Pontifice honoratus est, quem, sanctamque Sedem immoto semper studio prosequebatur, et si Pontifex ejus petitionibus, quas pro obtainendo Vicario Apostolico, & ejus Confessario Episcopi titulo decorando interposuerat, difficiles præbuisset aures: Obiit religiosissimus hic atque æterna memoria longe dignissimus Princeps anno ætatis suæ octogesimo primo die vigesima septima Martii, ob cujus jacturam Pontifex

tifex Ducissam Henriettam Christinam Sæc. XVIII.
ejus Filiam, quæ illum datis literis de A.C. 1714.
ejus obitu certiorem reddiderat, die
secunda Junii paterne & peramanter
solabatur, quanto autem doloris sensu
ipsam hujus Ducis mortem prosecutus
fit, mox patebit ex ejus oratione ad
Cardinales habita. Ediderat hic Prin-
ceps librum sub titulo: *Cythara Davi-
dis*, primo Norimbergæ Anno 1667. &
postea Guelferbiti Anno 1670. typis
impressum. Mortalitatem insuper exuit
die quarta Maij Versaliis Carolus Dux
Bituricum tertius primi Delphini Filius,
nonnisi annos viginti tres natus. Cum
autem Ludovicus XIV. Franciæ Rex
intra tam breve temporis spatum tres
juvenes Principes Regios, regnique
hæredes præmatura morte deceperisse
doleret, de proprio fato anxius & de
successore sollicitus die secunda Au-
gusti in Curia Parisiensi præfentibus
cunctis Regni Proceribus edictum pro-
mulgari jussit, quo legitimis Regni hæ-
redibus, filios suos spurios Ducem Ce-
nomanensem, & Comitem Tholofanum
ad succedendi jus aptos declaravit, ac
paulopost die vigesima octava ejusdem
Mensis testamentum suum septem sigil-
lis firmatum eidem Curiæ tradidit, ibi-
demque custodiri, nec ante obitum
suum quacunque ex cauſa recludi jussit.

Præter

Sæc. XVIII. Præter hos autem obiere alii Principes, & quidem die decima Octobris
 A. C. 1714 Antonius Güntherus Anhaltino-Servestanus Princeps, & die vigesima nona
 ejusdem Mensis Petrus Lusitanus Regis Princeps ac denique secunda Junii Fridericus Erdman Christiani Duxis Meßburgensis Administratoris Filius.

§. LII.

Marchio de Prié Caroli Cæsaris Legatus Romæ ingenti pompa exceptus.

Orat. Conf. Cle. XI. Cum Carolus VI. Imperator se semper obedientissimum Romanæ Ecclesiæ Filium strenuumque ejusdem

Advocatum ac defensorem exhibere studeret, hinc etiam hoc anno Marchionem de Prié tanquam *obedientia Legatum* Romam decernebat, ut summum Pontificem de constanti filialis suæ erga eundem Sedemque Apostolicam observantiæ studio certiorem redderet, simulque enixe, reverenterque ab eodem peteret, ut quicquid ejus Prædecessores in rei imperialis, & Austriacæ commodum atque incrementum quovis modo contulerant, ac deinceps conferenda forent, id omne Pontifex quoque S. Cæf. Majestati, Augustæque Domui Austriacæ liberaliter impetrari velit.